נר מצוה

אב ג מיי' פ"א מהלכות איסורי ביאה הלכה יג

ופי״ח שם הל׳ ו ופ״א מהל׳

יבום הלכה טו סמג לאויו לד

ט וסי קסו סעיף א:

תורה אור השלם

וַיִּשְׁלַח דְּוִד וַיִּדְרשׁ
וַיִּשְׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא וֹאת

ַּבָּת שֶׁבַע בַּת אֱלִיעָם אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתְּי:

2. אַלִּיפֵלֵט בֶּן אֲחַסְבִּי בֶּן

בּי בֶּלִיבֶּט בֶּן אֲתִיּעְם בָּן אֲחִיתֹפֶּל הַגָּלֹנִי: אַחִיתֹפֶּל הַגָּלֹנִי:

שמואל ב יא ג

שמואל ר כג לד שנוואי ב כל י. 3. וַיִּשְׁלַח בְּיֵד נֶתָן הַנְּבִיא וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יְדִידְיָה

ל) ומומפ׳ דמונוה פ״הו. ל) [מושפי לשושה פיים], ב) [ל"ל ואשלם], ג) לקמן קו:, ד) מגילה יד., קו:, ד) מגילה יד., ד) [אברהס], ו) [ב"ב טו:], ז) [מענים כט. זבחים קיח:]
טרכין יג., ח) [אי בעית ערכין יג., ח) נא"ל מחייבה.

הגהות הב"ח (א) גמ' יפת גדול שבאחיו. נ"ב עיין לקמן דף קח ע"ב:

מוסף רש"י . שניה הקים משכן. דכתיב (שמות מ) ויהי בשנה השנית בחדש הרחשון וגו׳

ואמאי דילמא איילונים. ממלא וכמלאו קדושי קדושי טעות: דאדעסא דהכי לא קדיש. ולאו אשת איש היא: קרבן. ובשוגג דאדעים בתר רובא אבל מקטל לא קטלינא משום רובא: בבא עליה אביה. קאמר דחיובא לאו משום אישות אלא משום קורבא: והא אחד מכל עריום קחני. דמשמע אפילו הנך דאמו לה לחייבה משום קדושין כגון חמיה וחורגה או כל אדם משום אשם איש: אלא. איבעיים לדחויה דלא נילף מינה דנזיל בקטלא בתר רובא אוקמא הכי: הכא במאי עסקינן דקבלה. בעלה עלויה דאפי׳ תמלא איילונית חפץ הוא בה

וקדושיה קידושין: המסוללת. לשון פריצות: והערה בה. איכא למ"ד ואמאי אימא איילונית היא ואדעתא דהכי (יבמות דף נה:) העראה זו נשיקה ואיכא למ"ד זו הכנסת עטרה: פסלה מו הכהונה. ומשויא לה זונה דהעראה כגמר ביאה כדאמרי' בגמ' דיבמות (דף נד.) ובפרקין דלעיל (דף נה.). ומיהו מיתה לא מחייבוש כגוו שלא התרו בהן: וב"ה מכשירין. כדמפרשי לקמן דקטן לאו בר ביאה הוא: מדורות הרחשונים. שהיו מולידין בני שמונה שנה כדילפינן לקמן: אי נימא מדכתיב בת שבע בת חליעם וחליעם בו אחימופל וכמיב בלדם שלמה בנה ויקרא את שמו ידידיה וסמיך ליה ויהי לשנתים ימים אחר לידתו הרג הבשלום הת המנון וברה לגשור וישב שם שלש שנים. הרי חמש שנים לשלמה וכששב מגשור שפיים יואב סברי לא גמרינן מדורות הראשונים ודורות את דוד ע"י התקועית להשיבו ישב בירושלים שנתים ואח"כ מרד דכתיב בתריה ויהי מקץ ארבעים שנה והני ארבעים שנה נקט ליה למנין ששאלו מלך כדאמרינן בתמורה (דף יד:) שהלך ומרד ובאותו פרק נחנק אחיתופל כדכתיב ואחיתופל ראה כי לא געשתה עלתו וילו אל ביתו ויחנק הרי שלמה בן שבע שנים: חלי ימיו של אדם שלשים וחמש דכתיב (תהלים ל) ימי שנותינו בהם שבעים שנה: פשו להו עשרין ושית. לאחיתופל כשנולד שלמה ובתוך כ"ו שנים נולדו שלשה דורות אליעם ובת שבע ושלמה: דל תרתי שנין דתלתה עבורי. כלומר פחות מח' חדשים אין שהות לעובר ז' חדשים להריון וחדש לימי נדות וטהרה: אשתכח דכל חד וחד בחמני אוליד. אחיתופל הוליד אליעם לח׳ שנה וח׳ חדשים ואליעם הוליד בת שבע לח׳ שנה וח' חדשים ובת שבע לח' שנה וח' חדשים ללידתו של שלמה הרי

כ"ו שנים: דחתתח בריח היח.

אשה דרכה להיות בריאה וממהרת

להזריע: **וחדע.** על כרחך דאשה ממהרת דהא הוה לה לבת שבע

ולד מהמי שלמה אותו הולד שמת

לדוד שנולד ראשון דכתיב ביה (ש"ב יב)

וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם:

אברהם גדול מנחור שנה. מדקא

חשיב ליה קרא ברישא: וכחיב ויקח

אברם ונחור להם נשים שם אשת

אברם שרי ושם אשת נחור מלכה

בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה.

אלמא יסכה בת הרן. יסכה זו שרה:

דילמת זוטר דחתי הוה. והרן הוח

לקשיש מיניה: ויהי נה כן חמש

מחות שנה. לחחר שהיה בן חמש מחות

שנה הוליד את שלשתן: שם בן מאת שנה

ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול:

בר מאה ותרתין הוה. הואיל והוא גדול

מכולן נמלא שנולד בחמש מאות שנה לנח

וכשירד המבול היה בן מחה שנה חלח

שמע מינה קטן מכולן הוה ובחמש מאות ושני שנים לאבוה אתילד ודרך חכמתן

לא קדיש אלא לאו דאמרינן זיל בתר רובא ורוב נשים לאו איילונית נינהו לא מאי חייב עליה דקתני קרבן והא מומתין על ידה קתני בבא עליה אביה והא אם בא עליה אחד מכל העריות קתני אלא הכא במאי עסקינן דקבלה עילויה ת"ר יהמסוללת בבנה קמן והערה בה בית שמאי אומרים פסלה מן הכהונה ובית הלל "מכשירין אמר רבי חייא בריה דרבה בר נחמני אמר רב חסדא ואמרי לה אמר רב חסדא אמר זעירי בהכל מודים בבן תשע שנים ויום אחד שביאתו ביאה פחות מבן שמנה שאין ביאתו ביאה לא נחלקו אלא בבן שמנה דב"ש סברי גמרינן מדורות הראשונים ובית הלל

הראשונים מגלן דאוליד אילימא מדכתיב יהלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי וכתיב 2(ו)אליעם בן אחיתופל הגילוני וכתיב 3וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור (כי) ה' (אהבו) וכתיב יויהי לשנתים ימים ויהיו גווזים לאבשלום וכתיב יואבשלום ברח וילך גשורה ויהי שם שלש שנים וכתיב יוישב אבשלום בירושלים שנתים ימים ופני המלך לא ראה וכתיב יויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא יואחיתופל ראה כי לא בחברון וכתיב יואחיתופל ראה כי לא (ואשלמה) את נדרי אשר נדרתי לה' נעשתה עצֹתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו (ו)אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וכתיב יאנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם יותניא כל שנותיו של דואג אינן אלא שלשים וארבע ושל אחיתופל אינן אלא שלשים ושלש כמה הויא להו תלתין ותלת דל שבע דהוה שלמה פש להו עשרים ושית דל תרתי שני לתלתא עבורי אשתכח דכל חד וחד בתמני אוליד ממאי דלמא תרוייהו בתשע אוליד ובת שבע אולידא בשית משום דאתתא בריא תדע דהא הוי לה ולד מעיקרא אלא מהכא יאלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן ואברהם גדול מנחור שנה ונחור גדול מהרן שנה נמצא אברהם גדול שתי שנים מהרן וכתיב ייויקה אברם ונחור להם נשים וגו' ייואמר רבי יצחק יסכה זו שרה ולמה נקרא שמה יסכה שסוכה ברוח הקדש והיינו דכתיב 2יכל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה דבר אחר יסכה שהכל סכים ביופיה וכתיב בוויפל יש על פניו ויצחק ויאמר בלבו וגו' כמה קשיש אברהם משרה עשר שנין וקשיש מאבוה תרתין שנין אשתכח כי אולדה הרן לשרה בתמני אולידה ממאי דלמא אברהם זומא דאחוה הוה יודרך חכמתן קא חשיב להו תדע דקא חשיב להו קרא דרך חכמתן דכתיב יויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת שם גדול מחם שנה וחם גדול מיפת שנה נמצא שם גדול מיפת שתי שנים וכתיב 11 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ וכתיב יו(ו)אלה תולדות שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המכול כן מאה שנה בר מאה ותרתין שנין הוה אלא דרך חכמתן קא חשיב להו הכא נמי דרך חכמתן קא חשיב להו אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא אמר לי אתון מהכא מתניתו ואנן מהכא מתנינן לה ייולשם יולד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול יפת 🐠 הגדול שבאחיו הוה אלא מנלן מהכא "ובצלאל בן אורי בן חור לממה יהודה וכתיב יותמת עזובה (אשת כלב) ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור וכי עבד בצלאל משכן בר כמה הוי בר תליםר דכתיב ⁰יאיש איש ממלאכתו אשר המה עושים ״ותניא שנה ראשונה עשה משה משכן שניה הקים משכן ושלח מרגלים וכתיב בבן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד ה' וגו' ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמנים שנה כמה הויא להו ארבעין דל ארביםר דהוה בצלאל פשא להו עשרים ושית דל תרתי שני דתלתא עיבורי אשתכח דכל חד וחד בתמני אוליד: בן ולא בת: תניא אמר רבי שמעון בדין הוא שתהא בת ראויה להיות כבן סורר ומורה

חשיב להו: **וחמם עזובה ויקח לו כלב את אפרת וחלד לו את חור**. אלמא חור בר כלב הוה ובצלאל היה דור שלישי לו: **וכי עבד משכן** היה בן י"ג. דקרי ליה איש איש ממלאכתו וכשנשתלחו המרגלים בשנה השנית כבר היה בן י"ד שנה וכחיב בן ארבעים שנה אנכי היום:

דל תרתי שני לתלתא עיבורי. פי׳ בקונט׳ כלומר פחות מח׳

חדשים אין שהות לעובר ז' חדשים להריון וחדש לימי נדות וטהרה אשתכח דכל חד בתמני אוליד אחיתופל הוליד אליעם לח׳ שנים וח׳ חדשים לעיבורו ומשנולד שהה ח׳ שנים והוליד את בת שבע וח' חדשים לעיבורה והיא נתעברה לח' שנים וח' חדשים לעיבורו של שלמה הרי כ"ו כ"פ בקונט׳ ותימה גדולה פי׳ דאותו חדש של ימי נדות וטהרה וכי לא היו הבנים גדילים נמלא כשעברו נשותיהם היו בני ח' שנים ותַדַש לכך נראה דלא דק בשביל חדש: אלא דרך חכמתן קא חשיב. תימה ה"כ ליחשוב חם לבסוף וקרא קא חשיב שם וחם ויפת:

בַּעֲבוּר יְיָ: שמואל ב יב כה ש, וְיְהִי לִשְׁנְתִים יָמִים ַנִיּהְיוּ גֹּוְזִים לְאַבְשָׁלוֹם בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר עָם בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר עָם אפרים ויקרא אבשלום לְכָל בְּנֵי הַשָּּלֶך: שַמואל ב יג כָג שַמואל ב יג כָג שמואל ב יג כג 5. וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶּךְ גְּשׁוּר וַיְהִי שָׁם שָׁלֹש שָׁנִים: שמואל ב יג לח 6. וְיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם יַבֶּשֶׁב יַבְּדְּקְיוֹם בִּירוּשָׁלֵם שְׁנְתַיִּם יְמִים וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רְאָה: שמואל ב יד כח

7. וַיְהִי מִּקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל שָׁנָה וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל המלך אלכה נא ואשלם אָת נְדְרָתִּי אֲשֶׁר נְדְרְתִּי לְיִיֶּ בְּחֶבְרוֹן: שמואל ב טו ז בְּחֶבְרוֹן: שמואל ב טו ז 8. ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את הַחֲמוֹר וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל בִּיתוֹ אֶל עִירוֹ וַיְצֵוּ אֶל בִּיתוֹ אֶל עִירוֹ וַיְצֵוּ אֶל

9. ואתה אלהים תורדם לּבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דְמִים לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דְמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וּמִרְמָה <^ ... וַאֲנִי אֶבְטַח בָּך: תהלים נה כד

10. וְאֵלֵה תּוֹלְדֹת תֵּרָח אָת נָחוֹר וְאֶת הָרְן וְהָרָן אָת בָּרְן וְהָרָן הוליד את לוט: בראשית יא כז

11. וַיִּפֶּח אַבְרְם וְנְחוֹר לְהָם נְשִׁים שֵׁם אַשֶּׁת אַבְרָם שָּׂרִי וְשֵׁם אֵשֶּׁת אַבְרָם שָּׂרִי וְשֵׁם אֵשֶּׁת נָחוֹר מִלְכָּה בַּת הָרָן אֲבִי מלכה ואבי יסכה:

בראשית יא כט בראשית יא כט 12. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרְהָם אַל יַרַע בְּעֵינֶיךְ עַל הַנַּעַר וְעַל אֲמְתֶךּ כּל אֲשֶׁר תֹאמֵר אֵלֶיךּ שְׂרָה שְׁמַע בְּקלָה כִּי בִיצְחָק יְקֶרֵא לְּךְּ זֶרְע: יִקֶּרֵא לְךְּ זֶרְע: בראשית כא יב 13. וַיִּפּל אַבְרְהָם עַל

פָנְיוֹ וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֶן מֵאָה שָׁנָה יַוָּלֵד הַלְבֶן מֵאָה שָׁנָה יַוָּלֵד וְאָם שָּׁרָה הָבָת תִשְׁעִים

בראשית ידי ד 14. וַיְהִי נֹחַ בֶּן חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת שַׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶּת: שָׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶּת: בראשית ה לב

בואסית היב 15. וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִּם שָׁנָה וְהַמַּבּוּל עַל הָאָרֶץ: בראשית ז ו 16. אֵלֶה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם אַרפַכשר שנתים אחר בראשית יא י אֲבִי כָּלֹ בִּנֵי עֵׁבֶר אֲחִי יֶפֶת חור למטה יהודה עשה אַת כָּל אֲשֶׁר צְּוָה יְיָ אֶת משֶׁה: שמות לח כב 19. וַתַּמַת עַזוּבָה וַיִּקַח

לוֹ כָלֵב אֶת אֶפְרָת וַתַּלֶּר לוֹ אֶת חוּר: דברי הימים א ב יט לוֹ אֶת חוּר: י אירי ביי ארי פון אָרְבְּעִים שְׁנָה אָנבּי בְּשׁלַח מִשְׁה עָבְּר הֶּ אַתְּ בְּלְאָכָת הַקְּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ אִישׁ אִשְּׁ אָשִׁ אִישׁ אִישׁ אַמְּלְרְאָ אָישׁ אִישׁ מְמָלְאַבְּתוֹ אֲשְׁרָ הָבְּר הָיִה אִרְבְּעִים הְעָשִׁים אָת בְּלְ מָלְאָבָת הְלָּדְשׁ אִישׁ אִישׁ מְמָלִשׁים אָנִבִי הַיּוֹם בְּן לַרְגִּי אָתִי בּאָשֶׁר עָם לְבְּבִי: וְעַתָּה הַנָּה הְנָה הְנָּרְ הִישְׁרְ אַם הְּבָּבְייִם הְעִים הְעִים הְעִים הְעִים הְעִים הְעִים הְעִים הְעָתְה הְּבָּר הְנָהְיִם הְעִים הְּעִים הְעִים הְּעִים הְעָבְיִים הְעָתְּה הְּנָה הְיִים הְעִים הְעִים הְעִים הְּעִים הְעִים הְעִים הְעִים הְעִים הְעִים הְּבָּבִיי הְעָהְה הְנָּה הְנָה הְנָה הְנָה הְנָה הְנָה הְנָה הְנָה הְנָה הְנָה הְנָּה הְנָה הְּיִים הְּעִים הְּיִבְּיִים הְעִים הִיוּים הִינִיה הְיִים הְעִים הִינְים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִבְּיִים הְּיִים הְּבְּיִי הְּיִים הְּיִיבְּייִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִיבְּיִים הְּיִיבְיִים הְּיִים הְּיִיבְּיִים הְּיִיבְּיִים הְּיִיבְּיִים הְּיִיבְיִים הְּיִיבְּיִים הְּיִיבְּיִים הְּיִיבְּיִים הְּיִיבְּיִים הְּיִיבְּיִים הְּיבְּיִים הְּיבְּיִים הְּיִיבְּיִים הְּיִיבְּיִים הְ חַמשׁ וּשָׁמוֹנִים שַׁנַה: יהושע יד ז, י